

mulțimilor nu îi determină încă să recunoască faptul că Cel care face bine toate este Cristos, slujitorul lui Iahve. Acest episod al vindecării a inspirat liturgia baptismală, unde gestul lui Cristos este reluat de către celebrant pentru a semnifica faptul că creștinul nu îl poate înțelege pe Isus decât dacă lasă să îi fie deschisă urechea și dacă obține de la Cel care este Cuvântul puterea de a se comporta în conformitate cu cele auzite din Vestea cea Bună.

Pr. Tarciziu Șerban

Calendarul săptămânii 8-15 septembrie 2024

8	D	DUMINICA A XXIII-A D.P.A.; Nașterea Sf. Fc. Maria; Sf. Toma din Villanova, ep.
9	L	Sf. Petru Claver, pr. *
10	M	Sf. Nicolae din Tolentino, pr.
11	M	Ss. Prot și Iacint, frați m.
12	J	Psf. Nume al Mariei *
13	V	Sf. Ioan Gură de Aur, ep. înv. **
14	S	ÎNĂLȚAREA SFINTEI CRUCI
15	D	DUMINICA A XXIV-A D.P.A.; Sf. Fc. Maria Îndurerată

Gândul săptămânii

“Singura moștenire pe care Sfânta Fecioară Maria a putut-o găsi și păstra de la Fiul său: coroana de spini.”
(Fericitul Vladimir Ghika)

Foaia
LITURGICĂ

8 septembrie 2024 • DUMINICA A XXIII-A D.P.A. • Nașterea Sf. Fc. Maria; Sf. Toma din Villanova, ep.

LECTURA I

Se vor deschide urechile surzilor. Limba celui mut va striga de bucurie.

Citire din cartea profetului Isaia 35,4-7a

Spuneți celor slabi de inimă: Fiți tari și nu vă temeți! Iată Dumnezeu vostru! Vine răzburarea, răsplata lui Dumnezeu! El vine și vă va mântui. Atunci se vor deschide ochii orbilor și urechile surzilor se vor destupa. Atunci șchiopul va sări ca un cerb și limba celui mut va striga de bucurie. Căci vor țâșni ape în pustiu și râuri în stepă. Ținutul uscat va deveni un lac, iar pământul însetat, izvoare de apă.

Cuvântul Domnului

PSALMUL RESPONSORIAL

Ps 145(146),7.8-9a.9bc-10 (R.: 1)

R.: Suflete al meu, laudă-l pe Domnul!

El face judecată celor asupriți,
el dă pâine celor flămânzi.

Domnul îi eliberează pe cei închiși.
R.

Domnul deschide ochii celor orbi,
Domnul îi ridică pe cei împovărați,
Domnul îi iubește pe cei drepți,
Domnul are grijă de cei sărmani.
R.

Sprijină pe văduvă și pe orfan,
dar nimicește calea celor nelegiuiți.
Domnul Dumnezeu tău, Sionule,
domnește în veci, din generație în generație.
R.

LECTURA A II-A

Oare nu i-a ales Dumnezeu pe cei săraci ca moștenitori ai împărăției?

Citire din Scrisoarea sfântului apostol Iacob 2,1-5

Frații mei, credința în Domnul nostru Isus Cristos, Domnul gloriei, nu admite părtinirile. Căci dacă ar intra în adunarea voastră un om cu inel de aur, cu haine luxoase, și ar intra și un sărac cu haine ponosite, iar voi v-ați uita

la cel care poartă hainele luxoase și i-ați spune: “Luați loc aici”, iar celui sărac i-ați spune: “Tu stai acolo!” sau: “Stai jos, la picioarele mele!”, nu ați judeca în mintea voastră și nu ați deveni judecători cu gânduri perverse? Ascultați, frații mei iubiți! Oare nu i-a ales Dumnezeu pe cei săraci în ochii lumii, dar bogați în credință, ca moștenitori ai împărăției pe care el a promis-o celor care îl iubesc?

Cuvântul Domnului

ACLAMAȚIE LA EVANGHELIE

cf. Mt 4,23b

(Aleluia) Isus predica evanghelia împărăției și vindeca orice suferință în popor. (Aleluia)

EVANGHELIA

Pe surzi îi face să audă și pe muți să vorbească.

Citare din Evanghelia Domnului nostru Isus Cristos după sfântul Marcu 7,31-37

În acel timp, Isus, ieșind din nou din ținutul Tirului, a trecut prin Sidon spre Marea Galileii, în ținutul Decapole. I-au adus un surd care vorbea cu greu și l-au rugat să-și pună mâna peste el. Luându-l la o parte din mulțime, i-a pus degetele în urechi și, cu salivă, i-a atins limba. Apoi, ridicându-și ochii spre cer, a suspinat și a zis: “Éffata!”, care înseamnă “Deschide-te!”

Îndată i s-au deschis urechile și i s-a desfăcut legătura limbii și vorbea corect. Iar el le-a poruncit să nu spună nimănui, însă cu cât mai mult le porunceau, cu atât mai mult ei îi duceau vestea și, peste măsură de uluiți, spuneau: “Toate le-a făcut bine; chiar și pe surzi îi face să audă și pe muți să vorbească”.

Cuvântul Domnului

În acel timp, Isus a plecat din ținutul Tirului; trecând prin Sidon, s-a îndreptat spre Marea Galileei și a intrat în ținutul Decapole. Acolo i s-a adus un surdo-mut și l-au rugat să-și pună mâinile peste el. Isus l-a dus deoparte, departe de mulțime și i-a pus degetele în urechi; apoi a luat salivă și i-a atins limba. Ridicându-și ochii spre cer, a suspinat și a spus: „Efata!”, adică „Deschide-te!” Urechile i s-au deschis; îndată i s-a dezlegat și limba și vorbea corect. Atunci Isus le-a poruncit să nu spună aceasta nimănui. Însă cu cât îi oprea, cu atât ei vorbeau și mai mult. Uimiți peste măsură, spuneau: „Tot ce face el este minunat: pe surzi îi face să

audă, iar pe cei muți să vorbească”. (Mc 7,31-37) Episodul vindecării de către Isus a surdo-mutului din ținutul Decapole împreună cu episodul eliberării fiicei siro-fenicienei de duhul rău care o stăpânea (Mc 7,24-30), descriu acțiuni ale lui Isus în ținuturi „păgâne” (Tyr și Decapole). Aceste episoade se află în centrul celei de-a treia secțiuni a Evangheliei Sfântului Marcu, secțiune dominată de tema înmulțirii pâinilor, oferite de Isus Cristos pentru a-i sătura pe cei flămânzi (Mc 6,30-8,26). De-a lungul acestei secțiuni Isus se preocupă, așadar, să se dezvăluie ucenicilor săi și mai ales să le dea acea formare spirituală care să-i conducă de la necredință la acea credință mărturisitoare. Controversa asupra tradițiilor mozaice (7,1-13) și învățătura referitoare la puritate și impuritate culturală (7,14-23) au permis înțelegerea faptului că inima este principiul atât al purității cât și al ascultării (7,14-15). Din acest moment, orice om, fie iudeu fie păgân, poate fi capabil și disponibil

să primească Cuvântul lui Dumnezeu. În acest sens prezintă Sfântul Marcu gestul siro-fenicienei, al unei păgâne, care prin cuvintele sale provoacă admirația și gestul binevoitor al lui Isus. Fără a face parte din poporul ales, această femeie primește pâinea copiilor și este primită la masa lor. Sfântul Marcu merge și mai departe prin vindecarea surdo-mutului: Isus face ca urechile să se deschidă către cuvântul revelației lui Isus, chiar într-un ținut locuit de păgâni. Astfel, privilegiul de care se bucura poporul ales se năruiește: convertirea profundă a inimii permite de acum înainte accesul tuturor oamenilor la masa copiilor. Vindecarea surdo-mutului a trezit în mulțimea umplută de admirație speranța mesianică. Cuvintele lui Isaia care vestea întoarcerea poporului din exil oferă ucenicilor lui Isus sensul ascuns al acestui eveniment: Atunci ochii orbilor se vor deschide și urechile surzilor vor auzi. (Is 35,5 și 42,18). Ei, însă, nu sunt vindecați de surzenia lor și nici de orbirea lor (8,18), întrucât admirația